

גליון 7
פרשת שופטים
ז' אלול
שנת ה'תשפ"ב

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

אפשר שלא לדעת את התשובה, ואחרי כל עניית תשובה אמר הראש ישיבה בהתפעלות חדשה: ידעת מצוין מאוד!

התחילו לשיר אזמר בשבחין והביאו את המרק, אמר ראש הישיבה "נמשך לבחון את הילדים אחרי המרק", ובתוך האכילה אמר הראש ישיבה "לכבוד שבת קודש", ואחר כך נתנו לכל אחד את מנת הבשר והתחילו את הבאטע {זיץ}.

הראש ישיבה הכריז: כל אחד יגיד שיחה מרבינו הקדוש שהוא זוכר, ענה בחור אחד שרבינו אמר לבחור שיחזור אליו עם טלית, אמר הראש ישיבה לאשתו: את שומעת? בחור רק חושב מלהתחתן! כנראה שכל הבחורים הולכים להגיד פה שיחה על הנושא של להתחתן, בחור אחר אמר שרבינו הקדוש אמר שקבר של צדיק הוא כמו קדושת ארץ ישראל, תיקן אותו הראש ישיבה שרבינו אמר: קברו של הבעל שם טוב הוא קדושת ארץ ישראל. אחר כך אמר ראש הישיבה שיחה, שרבינו אמר "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח".

אחר כך אמר הראש ישיבה: שכל אחד יגיד שיחה מהצדיק הקדוש רבי נתן, ואחר שכולם אמרו... הגיב הראש ישיבה שהוא חשב שיגידו את השיחה, רבי נתן אמר פעם: אם תגיד לי שאתה בחור ואתה שמור אני לא יאמין לך, אבל אם תגיד לי שאתה נשוי וטהור ושמור אני יאמין לך!

הראש ישיבה ביקש שכל אחד יגיד שיחה ממוהרא"ש וכל אחד דלה מזיכרונו שיחה וכך נמשכה הבאטע במשך שעה ארוכה עם שיחות מרבינו הקדוש ותלמידיו.

שרנו ביחד את זמירות השבת, והרגשנו תענוג מעין עולם הבא ממש, וכך כל רגע מהשבת הרגשנו את נעימות השבת וטעם גן עדן, ואחר כך הלכו למנוחת שבת ולאגור כוח לתפילת שחרית.

פרשת ויחי

לפני הסעודה פנה הראש ישיבה לאשתו: "התבוננתי היום איך שמעון הולך ברחוב וראיתי שיש לו שמירת עיניים הוא מסתכל כלפי מטה, עכשיו אני כבר יכול לחפש לו שידוך, כי אם יש שמירת עיניים אפשר כבר להתחתן".

אחר כך שאל הראש ישיבה את בנו יוסף נ"י, "אתה יודע מה צריך לעשות לפני קידוש? צריך לחזור בתשובה, צריך להגיד להשם: אני הולך להיות כבר טוב", והראש ישיבה אמר: "ריבונו של עולם אני הולך כבר להיות טוב", ומיד התחיל להגיד יום השישי...

מי שלא מרגיש טוב שידע שהאוכל של שבת מרפא!

לאחר מכן הלך ראש הישיבה לכיור כדי ליטול ידים לילדים. כמה מהילדים לא הרגישו טוב, הראש ישיבה אמר: "מי שלא מרגיש טוב שידע שהאוכל של שבת מרפא!"

הראש ישיבה נטל ידים לכל הילדים, בירך המוציא וחילק לכל אחד פרוסת חלה, והראש ישיבה ביקש מאחד מילדיו להביא את הדגים והראש ישיבה אמר לכבוד שבת קודש, ובסיום אכילת הדגים אמר ראש הישיבה לאשתו שהחלה והדגים היו מאוד טעימים.

נכנסו בשיחה על הנסיעה של הראש ישיבה לארץ ישראל, והראש ישיבה סיפר שהוא לא יודע איך האברך מנחם שטיינבערג

שבת התועדות פרשת תולדות תשפ"ב

בחור מתלמידי הישיבה מספר: זכינו אני וכמה מחברי לשבות בשבת תולדות, בצוותא עם הראש ישיבה.

בוודאי ידוע לכולכם שתמיד מבקש הראש ישיבה מהבחורים, לעסוק במצוות הצדקה ללכת ולאסוף כסף עבור הישיבה, כהוקרה לבחורים אלו המכתתים רגליהם להתרים לישיבה, יצא איתם ראש הישיבה לשבת בהרים.

ציננתי כמה נקודות אשר מצאו מאוד חן בעיני, מכל משך השבת. בשעת הכנת השולחנות לסעודות, שאל אותי הראש ישיבה: איפה אשתי תשב? אמרתי במטבח, הראש ישיבה הביט בי במבט קפדני, ואמר: אני רוצה שאשתי תשב על יד השולחן עם הילדים, ביחד איתי! הוספתי שולחן שיהיה מקום לכולם.

וכאן ציננתי לעצמי, שמאוד חשוב לראש ישיבה, לשבת בסעודת שבת יחד עם המשפחה.

אחרי זמן הדלקת הנרות, התיישב הראש ישיבה ואמר את שיר השירים בקול ובניגון נעים, בתוך כך, הבחין הראש ישיבה, שהבחורים לומדים את השיעורים של סדר הלימוד, אחד משניות האחר קרא שנים מקרא וכדומה, הוא שאל אותם: אם הם אומרים שיר השירים בערב שבת? וכמה בחורים אמרו שלא, וסיים הראש ישיבה תרגילו את עצמכם לומר כי זה דבר גדול מאוד! והראש ישיבה ביקש מכולנו שנתישב על יד השולחן עוד לפני ההליכה לבית הכנסת ונאמר את שיר השירים, והוסיף: כך עשיתי כל השנים מאז החתונה, אשתי הייתה מדליקה את הנרות ובשעה שהיא הייתה מבקשת את הבקשות על יד הנרות, אני הייתי אומר את שיר השירים, עד שנהייתי הגבאי של "היכל הקודש" ויליאמסבורג שאז הייתי מוכרח להגיע בזמן הדלקת הנרות לבית הכנסת כדי לסדר הכל, אז התחלתי להגיד שיר השירים בבית הכנסת.

והראש ישיבה סיפר: איך שהיה רואה את מוהרא"ש אומר את שיר השירים במתיקות נפלאה, בליל שבת אחרי התפילה.

כשנכנסנו למקום הסעודה דאג הראש הישיבה שלכל אחד יהיה מקום לשבת.

איך יכול להיות ששכחתי לתת מיין הקידוש לילד הכי טוב?

הראש ישיבה עשה קידוש ואחר כך חילק לכל אחד מיין הקידוש, הדרמה התחוללה, כשבשעת חלוקת היין פספס הראש ישיבה את אחד הילדים! אבל מיד כשהראש ישיבה הבחין בכך, הכריז: אמא! איך יכול להיות ששכחתי לתת מיין הקידוש לילד הכי טוב? ראיתי איך מתנהגים בחוכמה לפייס ילד שלא יפגע וישאר עם הרגשה טובה.

אחרי שאכל הראש ישיבה קצת חלה עם דגים, ביקש שיביאו את דפי הפרשה שהביאו הילדים מהתלמוד תורה ומבית החינוך לבנות, נדרכתי להתבונן ולקלוט איך בוחנים את הילדים מה עושים כשהילדים לא יודעים את התשובות, עד עכשיו בא לי לחייך על ההתנהלות של השאלות והתשובות, כי הראש ישיבה שאל שאלות ומיד החל לומר את המילה הראשונה של התשובה באופן שלא היה

נ"י ידע שאני נוסע לארץ ישראל והצטרף אלי בניסיעה, הוא סיפר לי שהוא ביקש כל יום מה' שהוא יוכל לנסוע עם הראש ישיבה כשראש הישיבה יסע לארץ ישראל, והוא אכן הצטרף לנסיעה.

שרו את זמירות השבת והביאו את המרק, הראש ישיבה אכל את המרק ואמר "לכבוד שבת קודש", ואמר הראש ישיבה לילדים: שבכל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא מלאך.

הראש ישיבה סיפר, שפעם באו להגיד לרבי נתן על צדיק אחד שנהיה עיוור, כי אמר כל כך הרבה פעמים לכבוד שבת קודש ובכל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא מלאך, ענה רבי נתן: כן, כן, כל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא מלאך, והראש ישיבה הסביר שרבי נתן התכוון להגיד שחלק מהסיפור הוא אמת, זה שבכל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא מלאך-זה אמת.

הראש ישיבה ביקש שיביאו עוד מרק לילד אחד שלא הרגיש כל כך טוב, כי מרק מאוד בריא וזה מרפא, וראש הישיבה הוסיף 'הגזר והאטריות לא צריך'.

דיברו על הסעודה של שבוע שעבר כשהראש ישיבה לא היה כאן, שהיה מאוד שמח ושהילדים עשו חרוזים בסעודה. הראש ישיבה ביקש מהם לחזור על החרוזים שאמרו בשבוע הקודם, והראש ישיבה נתן להם הרבה מחמאות ותשומת לב וגם אמר לאחד הילדים כי כשיגדל הוא יוכל להיות גראמער...{חרוז חרוזים}.

שמונים משפחות שכולן מורידות את השיער

עברו לנושא שהשבוע היה כנס לנשים באחד הריכוזים החסידיים המוכרים, והזהירו את האמהות שידברו עם הילדים שיוורידו את השערות אחרי החתונה, כי שמונים אחוז מהנשים לא מתגלחות, ועשרים אחוז צובעות את השיער בצבע אחר, אמר ראש הישיבה שבקריה יש שמונים משפחות וכולן מורידות את השיער, וראש הישיבה סיפר שמוהרא"ש היה מתגאה תמיד עם עיר ברסלב ביניאל, שכל הנשים מורידות את השיער אבל כהיום המצב כבר לא כך רח"ל.

סיפרו את הסיפור שקרה עם הרבי הקדוש מצאנו זי"ע בשעה שביתו התחתנה יצאה גזירה האוסרת להתחתן, אז אמרו לה שלא תסתפר עדיין כדי שלא ידעו שהיא התחתנה, וכשתעבור לגור בביתה הקבועה בעיר אחרת תוריד את השיער, תיכף ששמע הרבי מצאז על כך התעלף וכל הנסיונות שניסו לעורר אותו מעלפוננו לא הצליחו, וכשראתה ביתו מה שקרה, היא רצה לחדר השני והורידה את כל שערך ונכנסה אל אביה כששערותיה בידיה ופנתה אליו: אבא, הנה הורדתי את השיער, ורק אז הצליחו לעורר אותו מהעילפון.

בן הארבע יוסף נ"י הביא לאביו את הפתק עם תרגילי הקריאה שקיבל בתלמוד תורה, והראש ישיבה הקשיב לו איך הוא קורא, והראש ישיבה אמר: שיוסף הוא נשמה קדושה כי הוא לא היה השבוע בתלמוד תורה כי לא הרגיש טוב ובכל זאת הוא מתפלל ולומד, וקורא את תרגילי הקריאה.

הראש ישיבה שאל את בנו יוסף נ"י מה תרצה להיות כשתהיה גדול? אתה רוצה להיות צדיק, או אתה רוצה להסתובב ולהיות חברה'מן? ענה לו יוסף שהוא רוצה להיות צדיק! הראש ישיבה חזר על זה בקול רם לאשתו, וראש הישיבה אמר: "תודה להשם שהילדים שלי לומדים ומתפללים".

אחרי אכילת הבשר נכנסו כמה בחורים לבאטע {זיץ} והראש ישיבה שאל את אחד הבחורים אם שרו אצלם בסעודה את הניגון חסדי השם, היות והתינוק של אחותו חזר מבית החולים, והוא ענה שלא, הראש ישיבה התפלא מאוד וחזר ושאל אותו כמה פעמים איך יכול להיות שהשם עשה נס כזה גדול ולא שרו חסדי השם? אז אני ישיר חסדי השם במקומכם! והראש ישיבה התחיל לשיר ולרקוד חסדי השם.

הראש ישיבה החזיק בידו את התינוק יחזקאל נ"י משך בפאות של הראש ישיבה, האיר הראש ישיבה בבדיחותא מי יודע למה אין לאימהות זקן? שהתינוק לא ימשוך את זה, כי האמא עסוקה כל היום עם הילדים!

הראש ישיבה שוחח עם אחד הבחורים שעלו לבאטע, והבחור סיפר שאחיו היה פעם בהיכל הקודש אבל היה מתווכח עם אנשים עד שיום אחד הוא עזב, והגיב על זה הראש ישיבה: שצריכים מאוד להיזהר לא להתווכח עם אנשים, והראש ישיבה סיפר כשהתקרבת אל מוהרא"ש היו אנשים מנסים להתווכח איתי, אבל אני הקשבתי להם ולא הגבתי.

הראש ישיבה התחיל לספר לילדיו את הסיפור של השבעה בעטלערס {קבצנים} עם התמונות מהספר, שפעם היו צריכים לברוח, וילד וילדה נאבדו ביער, הם היו רעבים מאוד כי לא היה להם אפילו חתיכת לחם, שלח אליהם השם את הבעטלער העיוור שנתן להם לחם, וכשהבעטלער התחיל ללכת משם הם רצו להצטרף אליו, הבעטלער אמר להם שלא יצטרפו אליו הוא בירך אותם והלך לדרכו, הראש ישיבה הרחיב כאן, על הנקודה שהצדיק נתן לאנשים את הלחם, מעניק להם עצות, ואחר כך צריך הבן אדם ללמוד איך להתחיל לחיות, הצדיק אינו יכול לקחת אתו את הבן אדם עשרים וארבע שעות ביממה, הצדיק מעניק את העצות שלו ומכאן ואילך צריך הבן אדם מעצמו להתחיל לחיות.!

בן אדם צריך להיות בעיניו עניו ושפל בר

ילד אחד עבר על יד כיסא אחיו ובטעות דחף את הכיסא, אחיו טען "עכשיו אתה צריך להחזיר את הכיסא למקום כי אתה הזזת את זה", אמר לו ראש הישיבה "תירגע! רבינו אומר שבן אדם צריך להיות בעיניו עניו ושפל ברך, ולהחזיק את עצמו לכלום!"

הראש ישיבה המשיך בסיפור של השבעה בעטלערס וכשהגיעו לבעטלער המגמגם, הוא שאל את אחד הילדים "אמרת כבר תודה רבה להשם שאני יודע לדבר? אמרת תודה להשם שאתה לא מגמגם? האם אמרת פעם תודה להשם שאתה מדבר נורמלי? האם אמרת פעם תודה להשם שאתה שומע? תגיד תודה להשם שאתה יכול לשמוע!" וכך הלך ופירט הראש ישיבה עוד ועוד דברים מחיי היום יום, וסיים שעל הכול צריכים להודות להשם!

הילדים אמרו שהם רוצים להציג את הסיפור, ושאלו מי יהיה הילד ומי הילדה? ובתגובה התחיל הראש ישיבה לשיר שיר: על ילד וילדה שהלכו לטייל ביער, ולפתע, פגשו דוב קטן הם שרו לו: "בערעלע אוי בערעלע דו זאלסט אונז גארנישט טאן, מיין מאמע וואט דיר אפבאקן א קיכעלע מיט מאן" {אוי דובהלע אוי דובהלע אל תעשה לנו כלום, אמא שלנו תאפה לך עוגייה עם פרג}, ואחר כך נענה אחד הילדים שהראש ישיבה שר לפעמים את הניגון של די גאלדענע ציגעלע {העז מזהב} אמר הראש ישיבה אה, זה שיר מאוד מפחיד, והוא התחיל לשיר: אונטער יצחק דוד'ס וויגעלע, שטייט א גאלדענע ציגעלע.... דאס איז די בעסטע סחורה, יצחק דוד זאל לערנען די הייליגע תורה.... {מתחת לעריסה של יצחק דוד עומדת עז מזהב.... זה הסחורה הכי טובה, שיצחק דוד ילמד תורה...}

אחר כך הזכיר הראש ישיבה עוד ניגון של רועה צאן, והראש ישיבה אמר שהניגון הזה שרים כשכל הילדים נמצאים כבר במיטות, והראש ישיבה התלבש עם סדין וכשמקל בידו עם ומכופף את גבו כמו רועה, {ואמר לנו הראש ישיבה שזה מאוד חשוב לעשות את זה לילדים} וכך התחיל לשיר: "אמאל איז געווען א פאסטוך, ער האט געהאט אסאך שעפעלעך, און איך געדענק שוין נישט פונקליך ווייטער די ניגון {פעם היה רועה שהיה לו הרבה כבשים ואני כבר לא זוכר בדיוק את ההמשך של השיר...}באמצע עשה הראש ישיבה את עצמו כמו שנרדם, ופתאום (אמר את זה בשאגה), געבט ער זיך א כאפ אויף! {פתאום הוא מתעורר!} {כל הילדים התחילו לצחוק...} זעט ער אז די שעפעלך זענען נישט דא.. {והוא רואה שהכבשים נעלמו}, היה מאוד שמח וכל הילדים צחקו ונהנו, אחר כך בירכו ברכת המזון.

כל פעם שאני הולך לסעודה עם הראש ישיבה, אני חושב מה עוד יכול כבר הראש ישיבה לעשות שיהיה שמח בסעודה, אבל כל שבוע מוצא הראש ישיבה דרכים חדשות מענינות ומרתקות לעשות את הסעודה שמחה ונעימה.